

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Misericòrdia i esperança

Avui celebrem la festa de la nostra patrona, la Mare de Déu de la Mercè, que significa Misericòrdia. Quina advocació més bella, quin títol més bonic!

El nostre món està mancat de misericòrdia, de comprensió i de tendresa, fins al punt que sense ella difícilment caminarem pel camí del bé. Em sorprèn i em dol molt, per exemple, constatar que cada dia hi ha més nens i joves que viuen crispats, tensos, amb molta agressivitat al seu interior. Coneixem molts casos, massa, en què determinades decisions dels pares els arriben a obrir ferides profundes, difícils de tancar i cicatrizar. La ruptura familiar produeix molt dolor, i els nois no han pogut viure en un clima de pau i amor, la tendresa i la misericòrdia.

El proper any 2018 celebrarem el 800 aniversari de la fundació de l'Orde de la Mercè per sant Pere Nolasc a la ciutat de Barcelona. Quan Pere Nolasc i els mercedaris rescataven els esclaus, els mostraven la tendresa d'una comunitat, d'unes famílies que els acollien, i aquest amor els donava esperança. L'amor engendra esperança. Per això, a la Mare de Déu també li donem el bell títol de Mare de l'Esperança.

La veritable esperança té el fonament en Déu. Si no és així, si no es fonamenta en Déu, acaba per esfondrar-se perquè, al final, hom descobreix que tard o d'hora els éssers humans fallem. No obstant això, la nostra experiència com a creients ens mostra que Déu no ens falla mai. Ell és essencialment fidel. Fidel a si mateix, fidel a les promeses, fidel als humans creats a imatge i semblança seva. Ell triga més o menys a complir les seves promeses, però les

Imatge de la Mare de Déu de la Mercè, a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè i Sant Miquel Arcàngel de Barcelona

compleix sempre i en això es fonamenta l'esperança.

Germans, que no perdem l'esperança en Déu. Ell compleix sempre les seves promeses i no abandona el poble que confia en Ell. Això és el que ens ensenya la Mare de Déu de la Mercè, la nostra patrona. Ella va confiar sempre en l'Amor bondadós del Senyor. L'esperança ens porta a confiar, a esperar, també en els germans, els homes. De vegades se senten veus que ens porten a desconfiar de tothom, a encasellar a tots i a no creure que puguin canviar i ser millors. Déu sempre confia en l'ésser humà. Confia en cada un de nosaltres i espera sempre la nostra conversió a Ell.

Sé que estem vivint moments complexos a casa nostra. No podem ni hem de ser ocells de mal averany. Hem de treballar tots per posar tendresa i misericòrdia al nostre voltant. Hem d'evitar la confrontació, la violència, el menyspreu als altres. Demanem a la Mare de Déu de la Mercè que ens ajudi a mantenir ferma la nostra esperança també en les persones que ens envolten. Demanem seny per nosaltres i els nostres dirigents, per les famílies i els pastors de l'Església. Déu ho pot tot. Confiem en la seva ajuda.

Preguem també per les persones privades de llibertat que són a les presons i pels seus familiars, ja que la Mare de Déu de la Mercè és també la patrona dels reclusos.

Que santa Maria ens mantingui fermes en la fe i ens faci testimonis d'esperança enmig del nostre món malgrat totes les dificultats i problemes que trobem.

FOTO: AGUSTÍ CODINACH

ACTUALITAT

Commemoració de la Fundació de les Hospitalàries de la Santa Creu

El passat 12 de setembre, el cardenal Omella presidí una eucaristia d'acció de gràcies a la Casa de la Santa Creu, al barri d'Horta, amb motiu dels 225 anys de la fundació com a pia associació de les Germanes Hospitalàries de la Santa Creu. Aquesta congregació nasqué a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i durant molts anys va servir els malalts fent la tasca d'infermeria i assistència sanitària. El cardenal Ome-

lla convidà la congregació a continuar en aquest servei als més necessitats de la nostra societat. També hi assistí el P. Màxim Muñoz, president de la URC. Al final de la celebració, el sacerdot i poeta Manuel Tort va llegir un poema dedicat a la Congregació: «Quan la ciutat es convertia en víctima / d'acèrrims aldarulls o d'epidèmies, / mai no deixàreu d'ésser les primeres / d'auxiliar-la.»

ENTREVISTA

Els sords, apòstols dels sords

JUAN TORT

En Juan Tort té 66 anys i és una persona sorda de naixement. És un fidel col·laborador en diverses activitats que es realitzen per a l'atenció pastoral de les persones sordes, que tenen com a centre la celebració eucarística amb Llengua de Signes de cada dissabte (18.30 h) a la Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Barcelona (es pot veure a www.pastoraldelsord.org). En Juan, que ajuda a la formació dels voluntaris, aquest estiu ha participat a la XXVII Trobada Nacional de la Pastoral del Sord organitzada a Bilbao per la Conferència Episcopal Espanyola. Ahir es va celebrar a Granollers el Dia Internacional de les Persones Sordes.

Com valora la Trobada Nacional de la Pastoral del Sord a Bilbao?

Vam ser uns 150, entre persones sordes i oients implicades en la Pastoral del Sord. És una ocasió per intercanviar experiències, tractar temes de formació cristiana, conèixer i, gràcies als diferents testimonis, enfortir la fe.

És fàcil viure la relació amb Déu des del silenci?

Gràcies a Déu he rebut i he viscut la fe des de petit, a la família i a l'escola. Per relacionar-me amb Déu no em cal sentir-lo amb les orelles, només cal que li obri el cor. En el silenci escolto Déu que em parla, que em comprèn, i no em sento mai sol.

Com ajuda el seu entorn a conèixer l'Evangeli?

Amb el meu testimoni, procurant donar bon exemple de cristià. Un dels reptes que tenim és la traducció de la Bíblia a la Llengua de Signes. Amb l'objectiu de donar a conèixer la Paraula de Déu al món del sord, cada setmana ens reunim un grup interconfessional de sords i oients, catòlics i evangèlics. Ja s'ha publicat bona part dels Evangelis i alguns passatges de l'Antic Testament a www.biblialselsc.org.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Ara vinc!

Havia superat els vuitanta-cinc anys. La seva esposa havia traspassat en feia dos. Veia com la seva vida anava arribant a terme. Vivia el moment amb lucidesa i serenor i amb confiada esperança. Arribats els darrers dies de la seva estada terrenal, deia als familiars propers: «La mare, l'àvia, està escombrant l'escala del cel perquè jo hi pugui» i, en un imaginat diàleg amb l'esposa, afegia: «Ara vinc, Maria Dolors!» Envoltat dels seus, i en una plàcida pau, expirà el darrer alè.

L'eucaristia exequial fou moment de pregària per encomanar-lo a la bondat i misericòrdia de Déu, com ell confiava que es fes, i també moment d'acció de gràcies per la seva vida, pel camí fet al seu costat, pel bé rebut, pel rastre de bondat, servei i amor deixat en les vides de familiars i amics.

Un moment carregat de sentit va ser el de la lectura d'una carta que havia adreçat feia uns anys als néts: «Abans que res, us vull confessar que us estimo [...]. Tingueu cura del cos, cuideu-lo, nodriu-lo tot conservant-ne la salut. Mantingueu-lo net i polit, exerciteu-lo [...]. Cal aconseguir d'atènyer, mitjançant un exercici pausat i ordenat, una intel·ligència

clara, una voluntat ferma i uns sentiments nets». Esmentava també un seguit de consideracions assenyades i suggeridores sobre la voluntat, la recerca del bé i de la veritat, els sentiments i l'amor. Continuava dient: «Us podria parlar, encara, de la necessitat de saber renunciar a moltes coses prescindibles. I de l'esforç, l'equilibri, la llibertat, la justícia, la tolerància, el goig de la naixença i el dolor de la mort. I de la confiança, la por, la prudència i l'esperança. I de la raó i de la fe. I de moltes coses més [...]. I quan, un dia, retrobi el pare i la mare, el meu germà i els avis i els familiars i amics que van marxar molt abans que jo, tinc l'esperança confiada de seguir vetllant per vosaltres i pels vostres descendents, tot pregant al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant, a la Mare de Déu i a tots els Sants, tal com ho he fet, cada dia de la meua vida, des de ja fa molts anys. I ho seguiré fent fins al darrer dia abans no ho pugui fer des del cel». De ben segur que les paraules de l'avi restaran al cor dels fills i els néts. «Honra el pare i la mare. Aquest és el primer mandament, que va acompanyat d'una promesa; i la promesa és: així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef 6,2-3).

PASTORAL DEL SORD DE BARCELONA

«Propostes per una millor atenció»

MN. XAVIER PAGÈS

Consiliari de la Pastoral per a les Persones Sordes

Un any més, en ocasió del Dia Internacional de les Persones Sordes, que enguany celebrem a Granollers el 23 de setembre, us fem participar de les propostes per a aquest curs del Servei Pastoral per a les Persones Sordes de la diòcesi de Barcelona.

- Missa celebrada en llengua de signes: dissabtes i vigílies de festa a les 18.30 h.
- Confessions, des de mitja hora abans de la missa.
- Grup de litúrgia, dissabtes a les 18.15 h.
- Adoració eucarística, primer dissabte de mes de 17.45 a 18.15 h.
- Trobada de formació cristiana, dissabtes de 19.30 a 20.15 h.
- Grup de joves, un dissabte al mes a les 19.30 h.
- Trobada de matrimonis joves, un dissabte al mes a les 19.30 h.
- Catequesi d'infants i joves, dimarts a les 18 h o dissabtes a les 17.30 h.

- Reforç logopèdic i escolar, dimarts i/o dijous de 18 a 19.30 h.
- Orientació familiar per a pares, un dimarts al mes de 18.45 a 19.30 h.
- Activitats formatives per a adults, dimarts de 17 a 19 h.
- Formació de col·laboradors i pràctica de LSC, dimarts de 17 a 18 h.
- Adaptació de la Bíblia amb llengua de signes, dijous de 16.30 a 18 h.

Per més informació o per alguna atenció pastoral (catequesi de primera comunió o de confirmació, preparació al baptisme o al matrimoni, orientació familiar, visites a malalts, celebracions exequials, acompanyament, consultes...), cal adreçar-se a Mn. Xavier Pagès Castanyer, els dimarts, dijous o dissabtes a la tarda als locals de la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68, entrada pel jardí del c/ Sant Marc o c/ Bernat Mercadé, 25, Barcelona), t. 619 672 691, c/e: pastoralsord@arqbcn.org

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva). Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.; beates Carme, Rosa i Magdalena Fradera, Missioneres del Cor de Maria, verges i màrtirs (1936).

26. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics. Sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13,2.4.6.7.8 / Lc 9,1-6]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans màrtirs.

28. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Divendres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Lc 9,43b-45]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliastes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. ■ † Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o bé: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux i doctora de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

MARE DE DÉU DE LA MERCÈ

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 30,8-11)

Aquell dia, diu el Senyor de l'univers, trencaré el jou que el meu poble porta al coll, li desfaré els lligams i els estrangers no el podran esclavitzar mai més. Aleshores se sotmetran al Senyor, el seu Déu, i a David, el rei que jo els donaré. I tu, Jacob, servent meu, no tinguis por; no t'espantis, Israel, diu l'oracle del Senyor. Jo et salvaré dels països llunyans, salvaré els teus descendents de la seva captivitat. Jacob tornarà i descansarà, viurà tranquil i sense inquietuds, perquè jo sóc amb tu per salvar-te, diu l'oracle del Senyor de l'univers.

Salm responsorial (125)

R. *He vist la captivitat dels meus fills i de les meves filles i els he deslliurat.*

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R. Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 12,2-7.11-13)

Germans, tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada, acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegué a la dreta del tron de Déu. Tingueu present aquell que aguantà un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatre, cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.

Heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix». És per la vostra correcció que sofríu: Déu us tracta com a fills. Perquè, ¿quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare, ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara treieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

Lectura del profeta Jeremias (Jer 30,8-11)

Aquel día —oráculo del Señor de los Ejércitos— romperé el yugo de tu cuello, pueblo mío, y haré saltar tus correas; ya no servirán a extranjeros, sino que servirán al Señor su Dios, y a David su rey, que le suscitaré. Y tú no temas, siervo mío Jacob, —oráculo del Señor— no te asustes, Israel; porque yo mismo te salvaré del país lejano, a tu descendencia del país del destierro.

Descansará Jacob, sin turbación, reposará, sin alarmas. Porque yo estoy contigo —oráculo del Señor— para salvarte.

Salmo responsorial (125)

R. *He visto la cautividad de mis hijos e hijas y les he roto las cadenas.*

Cuando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar; / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: «El Señor / ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Nègueb. / Los que sembraban con lágrimas, / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 12,2-7.11-13)

Hermanos:

Tengamos fijos los ojos en el que inició y completa nuestra fe: Jesús, que renunciando al gozo inmediato, soportó la cruz, sin miedo a la ignominia, y ahora está sentado a la derecha del Padre. Recordad al que soportó la oposición de los pecadores, y no os canséis ni perdáis ánimo.

Todavía no habéis llegado a la sangre en vuestra pelea contra el pecado. Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces el castigo del Señor, no te enfades por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos.»

Aceptad la corrección, porque Dios os trata como hijos. Ningún castigo nos gusta cuando lo recibimos, sino que nos duele; pero después de pasar por él, nos da como fruto una vida honrada y en paz.

Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, en vez de retorcerse, se curará.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea y la madre de Jesús estaba allí; Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino». Jesús le contestó: «Mujer, déjame, todavía no ha llegado mi hora».

Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él diga». Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les mandó: «Sacad ahora, y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron.

El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea, Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria y creció la fe de sus discípulos en él.

Mare de Déu de la Mercè 1988

P. JAUME SIDERA, claretià

Anys enrere s'inventà la truita sense ous. Farina i colorant. Oli en un llum. Ara podem celebrar la festa de la Mercè sense esmentar la Mare de Déu. En aquest país deu anys fan tradició i nou segles una antigalla. Tanmateix, «m'exalta el nou i m'enamora el vell», escrivia el barceloní J. V. Foix.

La Mercè ens recorda que Déu posa els homes en camí de la llibertat que de dret els pertoca com a poble i com a persones i fills de Déu. «Jo trencaré el jou del meu poble. Ningú no l'esclavitzarà mai més.»

A Canà de Galilea Maria hi veu uns nuvis pressionats per les exigències socials. No tenen vi. La festa se n'anirà en orris. «Feu el que Jesús us digui», diu Maria als criats. Amb el vi, pren el seu sentit la festa que simbolitza les noces de Crist amb la humanitat.

Davant el problema gravíssim dels esclaus cristians que amb la llibertat perdien la dignitat i la fe, Maria actua. Res de violència. Comerciant civilitzadament, amb dignitat. Diàleg i transacció. Si manquen recursos, el frare de la Mercè es posarà en lloc del captiu, abans que ho fes el P. Maximilià Kolbe.

És «l'esperit de la Mercè», que deia el P. Miquel d'Esplugues.

Maria compta amb Pere Nolasc, un empresari. Amb en Jaume I, que té el poder. I amb Raimon de Penyafort, entès en dret. Connecteu amb el Cor de Crist i organitzeu l'orde de la Mercè per a la redempció dels captius. Som al 1218.

Avui hi ha tot d'addiccions deshumanitzadores. Màfies que trafiquen amb dones i criatures com a mercaderia sexual. Gent desnonada. Persones sense feina o amb feines precàries. Presons. L'Orde de la Mercè i la nostra Església de Barcelona i les ONG se les heuen amb formes noves d'esclavatge, però amb el mateix esperit de santa Maria de la Mercè, «dels captius Mare i Patrona».

A qui molestaria ficar en la noia del cartell de festes l'esperit de la Mercè? La laïcitat en sortiria enriquida. Maria porta tatuats en el seu cor des de Colom a la Sagrada Família. Hi cabem tots. I compta amb tots. Amb Ella jo NO TINC POR.

AGENDA

Activitats del senyor cardenal arquebisbe

Dies 26 i 27. Participarà en la reunió de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dissabte 30 (11.30 h). Participarà en la trobada del moviment Regnum Christi al col·legi Santa Isabel de Barcelona.

Diumenge 1. Realitzarà la visita pastoral a la parròquia francesa de la Mare de Déu de Lourdes, on celebrarà l'eucaristia i dialogarà amb els fidels.

Actes i conferències

Festa de Santa Teresina. Diumenge 1 d'octubre (12 h), missa solemne a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68). En acabar la missa es podrà accedir al cambriol, fins a les 14 h.

Aplec a Montserrat. Les delegacions d'Ensenyament de les diòcesis catalanes i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya organitzen el I Aplec de mestres i professors cristians a Montserrat. Tindrà lloc el proper dissabte dia 7 d'octubre. Per més informació i inscripció: goo.gl/WdqRUw

«Valors». 15 anys de la Fundació Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Dia 5 d'octubre (19.30 h), concert de piano «Energy», amb Antoni Tolmos i exposició de pintures «Persones», de Neus Ramon. Al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Reserva tiquet benèfic: info@fundaciohospitalitat.org, t. 933 238 910. Pagament i fila zero: ES12-0075-0122-0705-0492-0854.

Comunió i Alliberament. Diumenge 1 d'octubre (11 h), jornada d'obertura de curs a Barcelona. A la sala d'actes de l'escola Loreto Abat Oliba (av. Pearson, 22-26). Durant l'acte se seguirà per connexió en directe la intervenció del sacerdot espanyol Julián Carrón, president de la Fraternitat de Comunió i Alliberament, i acabarà amb la celebració de l'eucaristia cap a les 14 h. Obert a tothom. Informació: www.clonline.es, a/e: barcelona@clonline.es

Presentación del libro *El Cantar de los Cantares. Don, compromiso y rega-*

ACTUALITAT

Vuit noves vocacions al Seminari Conciliar de Barcelona

El Seminari Conciliar de Barcelona va obrir el passat 13 de setembre el curs 2017-2018 amb vuit nous seminaristes, set de l'Arquebisbat de Barcelona i un del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Com mostra la fotografia, a l'acte hi varen assistir el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu, i els tres bisbes auxiliars de Barcelona. Després d'una trobada a la Sala Sant Jordi, en la qual varen parlar el rector del Seminari, Mn. Josep M. Turull, i els bisbes, es va celebrar l'eucaristia a la capella del Seminari.

Io, de Cristina Inogés, teòloga. Sábado 30 de septiembre (18 h), en la Librería Paulinas (ronda Sant Pere 19, t. 933 011 488). Intervendrán: Quique

Fernández, coordinador de EAB, Fernando Cordero, sacerdote y periodista, y la autora.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Misericordia y esperanza

Celebramos la fiesta de nuestra patrona, la Virgen de la Merced, que significa Misericordia. ¡Qué bella advocación, qué bello título! Nuestro mundo está muy necesitado de misericordia, de comprensión y de ternura, hasta el punto de que sin ella difícilmente caminaremos por la senda del bien.

Me sorprende y me duele mucho, por ejemplo, constatar que cada día hay más niños y jóvenes que viven crispados, tensos, con mucha agresividad en su interior. Son muchos los casos, demasiados, en los que determinadas decisiones de sus padres les llegan a abrir duras heridas, difíciles de cerrar y de cicatrizar. La ruptura familiar produce mucho dolor, y los chavales no han podido vivir en un clima de paz el amor, la ternura, la misericordia.

El próximo año 2018 celebraremos el 800 aniversario de la fundación de la Orden de la Merced por san Pedro Nolasco en la ciudad de Barcelona. Cuando Pedro Nolasco y los mercedarios rescataban a los esclavos les mostraban la ternura de una comunidad, de unas familias que los acogían y ese amor les daba esperanza. El amor engendra esperanza. Por eso, a la Virgen también le damos el bello título de Madre de la Esperanza.

La verdadera esperanza tiene su fundamento en Dios. Si no es así, si no se fundamenta en Dios, acaba por derrumbarse porque, al final, uno descubre que tarde o temprano los seres humanos fallamos. Sin embargo, nuestra experiencia como creyentes nos enseña que Dios no nos falla nunca. Él es esencialmente fiel.

Fiel a sí mismo, fiel a las promesas, fiel a los humanos creados a su imagen y semejanza. Él tarda más o menos en cumplir sus promesas, pero las cumple siempre y en ello se fundamenta la esperanza.

Hermanos, no perdamos la esperanza en Dios. Él cumple siempre sus promesas y no abandona a su pueblo que confía en Él. Eso es lo que nos enseña la Virgen de la Merced, nuestra patrona. Ella confió siempre en el Amor bondadoso del Señor. La esperanza nos lleva a confiar, a esperar, también en los hermanos, los hombres. A veces se oyen voces que nos llevan a desconfiar de todos, a encasillar a todos y a no creer que puedan cambiar y ser mejores. Dios siempre confía en el ser humano. Confía en cada uno de nosotros y espera siempre nuestra conversión a Él.

Sé que estamos viviendo momentos complejos en nuestro país. No podemos ni debemos ser agoreros de calamidades. Debemos trabajar todos para poner ternura y misericordia a nuestro alrededor. Debemos evitar la confrontación, la violencia, el desprecio a los demás. Pidamos a la Virgen de la Merced que nos ayude a mantener firme nuestra esperanza también en las personas que nos rodean. Pidamos cordura para nosotros y nuestros dirigentes, para las familias y los pastores de la Iglesia. Dios lo puede todo. Confíemos en su ayuda.

Recemos especialmente por las personas privadas de libertad que están en las cárceles y por sus familiares, ya que la Virgen de la Merced es también la patrona de los reclusos.

Que santa María nos mantenga firmes en la fe y nos haga testigos de esperanza en medio de nuestro mundo, a pesar de todas las dificultades y problemas que encontremos.